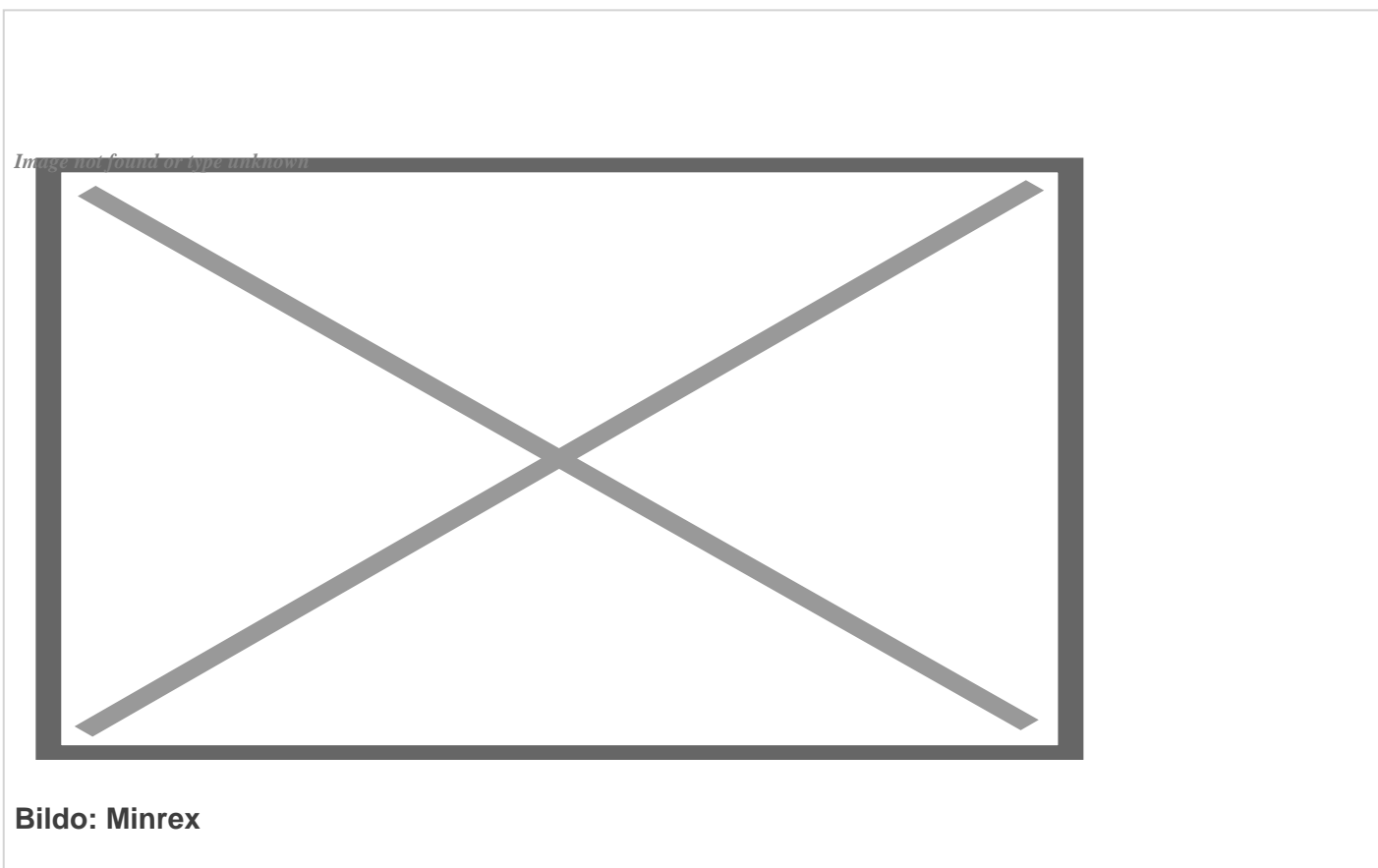

Pintkunveno de la Amerikoj, dominado imperiisma kaj ekskludo

La Registaro de Usono, misuzante la privilegion donitan de sia statuso kiel gastiganta lando, decidis frue ekskludi Kubon, Venezuelon kaj Nikaragvon el la IXa Pintkunveno de la Amerikoj, okazonta en la urbo Los-Anĝeleso 7-junie. Ĝi rifuzis atenti la justajn postulojn de multaj registaroj ĉi tiun ĝi diskriminacian kaj neakcepteblan pozicion.

Ne ekzistas ununura kialo, kiu pravigas la nedemokratian kaj arbitran ekskludon de iu ajn lando en la hemisfero de tiu kontinenta evento. Estas io, pri kio la nacioj de Latin-Ameriko kaj Karibio avertis ekde la VIa Pintkunveno okazinta en Cartagena de Indias, en 2012.

Prezidento Miguel Díaz-Canel Bermúdez sciigis la 25-an de majo ke li ne ĉeestos. Estis firma decido por Kubo, se oni ne invitus ĝiajn landojn de la regiono.

Inter aroganteco, la timo, ke malkomfortaj veroj estos aĝditaj, la klopodo malhelpi la kunvenon interkonsiliĝi pri la plej urĝaj kaj kompleksaj aferoj en la hemisfero, kaj la kontraŭdiroj mem de ĝia malforta

kaj polarigita politika sistemo, la usona registaro denove elektis la ekskludon kiel rimedo por provi atingi eventon sen konkretaj kontribuoj, sed utila por la bildo de imperiismo.

Estas konataj la intensaj altnivelaj intertraktadoj faritaj de Usono kun registaroj en la regiono, por bremsi la intencon de multaj foresti de la evento se ne ĉiuj estis invititaj. Tiuj inkludis malmoralan premon, ĉantaĵon, minacojn kaj malpurajn trukojn. Ili estas kutimaj praktikoj de imperiismo, kiuj spegulas ĉian tradician malestimon por niaj landoj. Ili meritas la plej fortan malakcepton.

Kubo aprezas kaj respektas la indan, kuraĝan kaj legitiman pozicion de multnombraj registaroj en defendo de la partopreno de ĉiuj, en egalaj kondiĉoj.

La gvidado de meksika prezidento Andrés Manuel López Obrador meritas specialan rekonon. Ni reliefigas la klaran kaj fruan sintenon de la membrolandoj de CARICOM kontraŭ ekskludoj, same kiel la firman pozicion de bolivia prezidento Luis Arce Catacora kaj hondura prezidentino Xiomara Castro. La pozicio de Argentino kiel prezidanto de CELAC esprimas la plimultan opinion en la regiono kontraŭ selektema pintkunveno, kiel multnombraj registaroj en Suda kaj Mezameriko esprimis publike kaj private.

Tiu aĉtenta kaj spontanea solidareco, fronte al la diskriminacia agado de Usono kontraŭ landoj de la regiono, spegulas la sentojn de la popoloj de Nia Ameriko. Usono subtaksis la subtenon al Kubo en la regiono, provante trudi sian unupartian kaj universale malakceptitan politikon de malamikeco al Kubo, kvazaŭ ĉi estus konsenta pozicio en la hemisfero, sed la debato pri la invitprocezo pruvis la malon.

La XXI Pintkunveno de ALBA okazinta en Havano la 27-an de majo, sendube markis la malakcepton de ekskludoj kaj diskriminacia kaj selektema traktado.

Tiaspecaj ekskludoj konfirmas, ke Usono konceptis kaj uzas ĉi tiun altnivelan dialogan mekanismon kiel instrumenton de sia hegemonia sistemo en la hemisfero, laŭ la stilo de la Organizo de Amerikaj ŝtatoj (OEA), la Interamerika Traktato pri Reciproka Helpo (TIAR) kaj aliaj estaĵoj koncipitaj en la 20-a jarcento por limigi la sendependecon, limigi la suverenecon de la nacioj de la regiono kaj malhelpi la aspirojn de latinamerika kaj kariba unueco kaj integriĝo.

Ili estas parto de la klopodo apliki la Monroe-Doktrinon kaj ĉantaĵeni ekskludon kiel armilo de divido, bazita sur klaraj politikaj, balotaj kaj dominaj intereso.

Oni ne povas paroli pri "La Amerikoj" sen kovri ĉiujn landojn, kiuj konsistigas la hemisferon. Kion nia regiono postulas estas kunlaboro, ne ekskludo; solidareco, ne eta; respekto, ne aroganteco; suvereneco kaj memdecido, ne subigo.

Oni scias anticipe, ke la dokumentoj, kiujn oni intencas adopti en Los-Anĝeleso, estas divorcitaj de la realaj problemoj de la regiono kaj estas fakte senutilaj kaj ignorataj, preter la klopodo doni al la OEA supernacian prerogativon decidi pri la legitimeco aŭ ne de la balotprocezoj kaj per la altrudo al latinamerikaj kaj karibaj registaroj de subprema, diskriminacia kaj ekskluda konduto kontraŭ migrantoj.

Ni scias, ke la voĉo de Latin-Ameriko kaj Karibio, kiel en la pasinteco, resonos en tiuj tagoj en Los-Anĝeleso, kun la admirinda kaj vertikala foresto de fundamentaj gvidantoj, kiuj havas enorman politikan kaj moralan aŭtoritaton kaj estas rekonitaj de siaj popoloj kaj la mondo.

Ni ankaŭ havas plenan konfidon, ke la gvidantoj de la regiono, kiuj decidis iri, scios kiel pravigi digne, ke Usono ne povas trakti niajn popolojn kiel ĉi faris en la 20-a jarcento.

Kubo subtenas verajn klopodojn por ĉantaĵeni integriĝon bazitan sur civilizita kunekzistado, paco, respekto al diverseco kaj solidareco tra la hemisfero. Ĝi havas vaste agnoskitan apogon senrezerve subteni kaj kontribui al ajna legitima propono pri realaj kaj konkretaj solvoj al la plej urĝaj problemoj suferataj de niaj popoloj. La realo, kiu estas prezentita al ni hodiaŭ, estas malproksima de tiuj deziroj.

<https://www.radiohc.cu/index.php/eo/especiales/exclusivas/289877-pintkunveno-de-la-amerikoj-dominado-imperiisma-kaj-ekskludo>

Radio Habana Cuba